

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני זי"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת במדבר תשפ"ב | גליון מס' 345

לכל גוי. וסוף הפסוק מוכיח על כך, שאמר 'משפטים בל ידעום'. כלומר, שלא עשה כן לכל הגויים, לתת להם דגלים, כי סירבו לקבל את התורה, (ראה ילקוט שמעוני פרשת יתרו, רמז רפז).

לא כן בני ישראל, אשר חפצו בתורה הקדושה, זכו באותה שעה גם לדגלים. וזהו מה שהקדים הפסוק לומר, 'מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל'. היינו, שבזכות זו שקיבלו את התורה, זכו בני ישראל למתנת הדגלים.

בדרך נפלאה זו, נוכל להוסיף ולבאר את לשון הפסוק, שדייק לומר 'מגיד דבריו ליעקב'. ולאור המתבאר, יתכן וכוונתו ליעקב אבינו. כי כבר גילה ה' ליעקב בחירו, את סוד הדגלים. ואף יעקב ציווה על בניו, לישא את ארונו כפי סדר הדגלים. וכמו שדרשו (תנחומא במדבר יב), על הפסוק הנזכר בראש דברינו, 'איש על דגלו באותות לבית אבותם'.

(זרע שמשון פרשת במדבר, מאמר א)

*

קח את הלויים (במדבר ג מט)

למה צוה ה', לפדות בכורי ישראל בלויים. שמתחילת ברייתו של עולם, היו הבכורות מקריבים. אדם הראשון הקריב, שהיה בכורו של עולם ולבש בגדי כהונה. כיון שמת אדם, מסרין לשת. ושת למשותלח. ומתושלח לנת. ונת לשם. וכי שם היה הבכור? והלא יפת היה הבכור. אלא לפי

איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל (במדבר ג כ)

נאווה כירושלים (א"ר הא"מ ו טז), כאותם מלאכי השרת שהם יראים ומושלמים לי. איומה כנדגלות (ספ), כדגלים שנתתי לך. ודוד רואה ואומר (תהלים קנז ט), לא עשה כן לכל גוי. (ילקוט שמעוני א"ר הא"מ, רמז תתקכ"ב; במדבר זכ"ג ז)

שומה עלינו להבין, מהיכן למד המדרש, כי אמירתו של דוד המלך 'לא עשה כן לכל גוי', נסובה דווקא על הדגלים אשר העניק ה' לבני ישראל ולא לאומות העולם. וכי חסרים דברים טובים, שעשה השי"ת רק עם עמו ישראל ולא עם שאר הגויים. הלא השרה ה' את שכינתו רק עליהם; ואף נתן את התורה הקדושה ובנה את בית המקדש, רק לבני ישראל.

אלא יבוארו הדברים, על פי מאמר המדרש (במדבר רבה ב ב), 'כיון שנגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני, ירדו עמו עשרים ושתים אלף רכבות מרכבות של מלאכים. שנאמר (תהלים סח יח), רכב אלקים רבותים. והיו כולם עשויים דגלים דגלים. אמרו, הלוואי אנו נעשים דגלים כמותם וכו'. אמר להם הקדוש ברוך הוא, נתאוותם לדגלים, חייכם שאני עושה שאלתכם. שנאמר (שם כ ד), ימלא ה' כל משאלותיך'.

ובשל היות הדגלים, מתנה שניתנה לבני ישראל בשעת מתן תורה, לכן הבין המדרש כי עליהם אמר דוד המלך, לא עשה ה' כן

כי הפריש יעקב את לוי מעשר מכל בניו, להיות לחלקו של הקדוש ברוך הוא. ב. הלא אף המצרים לא השתעבדו בבני לוי, אחר וידעו שהם מיוחדים לעבודת ה'. ג. ממה שפירש רש"י על הפסוק (בראשית כט לד), 'על כן קרא שמו לוי', 'ששלח הקדוש ברוך הוא גבריאל והביאו לפניו, וקרא לו שם זה, ונתן לו כ"ד מתנות כהונה. ועל שם שלוהו במתנות, קראו לוי'. הרי לנו, כי גם לולא היו הבכורות חוטאים בעגל, היו מתנות הכהונה שייכים לשבט לוי.

ובאמת נראה, כי גם לפני חטא העגל, היתה עיקר העבודה בכהנים. אלא שגם הבכורות היו רשאים להקריב, במקום שאין כהן, או את קרבנותיהם שלהם עצמם. ברם, משחטאו בעגל, נפסלו לגמרי מן העבודה.

~

עוד יתכן, כי באמת אם לא היו הבכורות חוטאים בעגל, היו הם העובדים את עבודת הקרבנות. אלא שהיתה מסורה העבודה בידיהם, רק עד כניסתם לארץ ישראל. אולם, משהיו באים אל הארץ, היתה העבודה עוברת לידי הלויים. כך משמע גם בפסוק (שמות יג יא), 'והיה כי יביאך ה' אל ארץ שנצטוו במצות וכל בכור אדם בבניך תפדה', רק אחרי שיבואו אל הארץ.

מיהו אחר שחטאו בעגל, מיד ניטלה העבודה מן הבכורות, ועברה לשבט בני לוי, אשר נשארו נאמנים לה' ולא חטאו.

(זרע שמשון פרשת במדבר, מאמר ה)

ששלת אבות יוצאת ממנו. (במדבר כ"ד) מדברי המדרש הנזכרים משמע, כי קדושתם של הבכורות, הינה דבר קדום, כבר מאז בריאת העולם. והדברים תמוהים עד למאוד. כי הנה להלן (ח יז) נאמר, 'כי לי כל בכני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי'. הרי לנו מפורשות, שהבכורים התקדשו בקדושתם, רק בשעת מכת בכורות.

ויש לומר, כי מתחילה קודם מכת בכורות, היתה העבודה נעשית על ידי הבכורים, רק מחמת חשיבותם גרידא ולא בשל קדושה יתירה שיש בהם. וכפי שבאמת מצאנו, כי שם שהיה חשוב יותר מיפת הבכור, בגלל השלשלת היוצאת ממנו, היה הוא משמש בכהונה ולא אחיו הבכור.

ברם, במכת בכורות, בזמן ששבר השי"ת את כח הטומאה והכישופים של מצרים, אשר בקשו לטמא ולאסור את בני ישראל על ידי בכוריהם, (ראה זוהר הקדוש פרשת בא, לז:), או אז, הגדיל ה' לעשות במידה כנגד מידה, והוסיף קדושה יתירה בבכורי ישראל.

~

זאת ועוד. אומנם מן הפסוקים ומדברי חז"ל (ראה להלן ג יב וברש"י שם), נראה כי הלוויים זכו בעבודת בית המקדש, רק אחר שחטאו הבכורות בעגל. מכל מקום, וודאי שהיתה בהם בלוויים קדושה מיוחדת, עוד קודם לכן. וכמה ראיות לדבר.

א. ממה שאמרו במדרש תנחומא (ראה יב),

טוב שמוע

השמעת? חדש! בקול הישועות להפצת תורת הזרע שמשון זי"ע. הקמנו בס"ד היכל מרכזי, בו ניתן לשמוע את כל המרגליות והפנינים המועלים במשך השבוע לקו.

0733-454-554 שלוחה 0

*

נא היו שותפים בהוצאות מכוון תולדות שמשון. ותזכו לכל ברכות והבטחות המחבר זי"ע

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com